

Publicerad 2015-10-19 20:22 av Valkyria-Fatale

Ensamhet, existens, utanförskap

Osynlig individ

Det känns som att jag andas i onödan. Att syret i mina lungor, som ger mig liv, är fel. Mitt hjärta pumpar ut blod i min kropp, till vilken mening? Min kropp, mitt väsen finns till, men ändå finns jag inte. En osynlig individ. En obetydlig människa. Lever och finns, men i ensamhetens atmosfär. Vad jag känner och visar, är det ingen som ser. Om tårar rinner ner för kinden, slås ut i ensamhetens hav. Min existens är dold, den är försvunnen. Jag är en skugga, som viftar här i bakgrunden för att synas. Meningslöst agerande. Jag är en papperskorg. Skräp. Ett skal man slänger. Jag finns och är, men ingen ser och hör, eller vill. Vad har jag gjort för att förtjäna detta? Det går bra att spy på mig. Gör det. Vem bryr sig. Det är farligt att skriva dessa ord. Jag kan bli mer ensam, än vad jag redan är.

Bildkälla: Privat bild (upphovsrätten är min) från mitt Instagramkonto

<https://www.instagram.com/kristina0179/>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Valkyria-Fatale med Poeter.se id #46130 innehar upphovsrätten